

Teza: przedwczesne zarządzenie o odmowie przyjęcia odwołania.

Podjęcie decyzji w przedmiocie przyjęcia środka zaskarżenia winno nastąpić po uprzednim rozpoznaniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania w trybie przewidzianym w art. 126 k.p.k.

WO-76/21

POSTANOWIENIE

z dnia 6 lipca 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Tomasz Jankowski

SWSD Sławomir Ciupa

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2021 r. na posiedzeniu sprawy

radcy prawnego D. K.

z powodu zażalenia obwinionego na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we W. z dnia 4 marca 2021 r. o odmowie przyjęcia odwołania od postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we W. z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt: OSD 47/20

uchyla zaskarżone zarządzenie

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w W. orzeczeniem z dnia 14 grudnia 2020 r., wydanym w sprawie o sygn. akt OSD 47/20, uznał obwinionego D. K. za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu przepisu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i 2, art. 44 ust. 1 i art. 62 ust. 2 KERP.

Obwiniony wniósł w dniu 25 lutego 2021 r. odwołanie od tego orzeczenia, składając jednocześnie wniosek o doręczenie orzeczenia wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okrękowej Izby Radców Prawnych we W. zarządzeniem z dnia 4 marca 2021 r. odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania

w trybie art. 429 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

Zarządzenie to zaskarżył w terminie obwiniony D. K.. W zażaleniu obwiniony podniósł nieprawidłowości w doręczaniu przez OSD adresowanych do niego przesylek.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, jednak z przyczyn innych niż podniesione.

W dniu 1 marca 2021 r. do OIRP we W. wpłynął, obok samego odwołania, także wniosek

o doręczenie orzeczenia wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia odwołania. Jak wskazał obwiniony wniosek ten złożył z daleko idącej ostrożności procesowej. W aktach sprawy brak jakichkolwiek śladów procedowania w sprawie wniosku o przywrócenie, co wskazuje na to, że nie został on w ogóle rozpoznany. Czyni to przedwczesnym zarządzenie o odmowie przyjęcia odwołania. Podjęcie decyzji w przedmiocie przyjęcia środka zaskarżenia winno nastąpić po uprzednim rozpoznaniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania w trybie przewidzianym

w art. 126 k.p.k. (postanowienie SN z dnia 8 października 2014 r., III KZ 70/14). Powyższe naruszenie procedury miało bez wątpienia wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego wyłącznie do wskazanej wyżej kwestii, wziętej pod uwagę z urzędu (art. 436 w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. zw z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych).

W tym stanie rzeczy zarządzenie należało uchylić, żeby umożliwić przeprowadzenie czynności związanych z wnioskiem obwinionego. W zależności od ich wyniku winny zostać podjęte dalsze decyzje procesowe.

Jedynie na marginesie wypada wskazać, iż jedna z podstaw prawnych zarządzenia z dnia 4 marca 2021 r. (art. 430 k.p.k.) odnosi się do czynności sądu odwoławczego.